

Ivan Grčić

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI

Dramski tekst za djecu

Lica :

MAX, sedmogodišnji dječak

BRACO VALTER, stariji brat

MAMA

VIKTOR, susjed

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI

SCENA 1.

(Na sceni vidimo televizor na prosceniju, dvosjed, stol i tri stolca, lijevo mala komoda, u pozadini dvije lampe. Dječak Max trči prema televizoru, uzima daljinski upravljač i pali televizor te sjeda na dvosjed. Čuje se zvuk crtića. Max se smije. Ulazi braco Valter, koji na prijenosnom računalu sluša glazbu, i sjeda za stol.)

MAX: Braco, jel možeš to stišati? Gledam crtić.

BRACO VALTER: Molim?

MAX: Gledam crtić.

(Braco Valter stiša glazbu.)

BRACO VALTER: Što govoriš, ti mali?

MAX: Braco, gledam crtić.

BRACO VALTER: Joj, ti i tvoji glupi crtići.

(Čuje se zvuk crtića. Na Valterovom prijenosnom računalu zasvira dolazna melodija Skype poziva.

Stavlja slušalice.)

BRACO VALTER: Ej, ptičice. Kako si ti meni?

MAX: Braco, crtić!

BRACO VALTER: Pa i ti si meni nedostajala, ptičice moja. Jel te jako boli? Hoćeš li sutra biti u školi? Baš si mi nedostajala danas... Ma da, iz engleskog...

(Max ide prema Valteru, a on mu rukom pokazuje da se odmakne.)

BRACO VALTER: Ma nedostaješ mi, ptičice, jako, jako. E, evo ide mi stara. Čujemo se. Pusa, pusa.

(Ulazi mama s upaljenim sušilom za kosu u ruci. Max trči prema njoj i pokazuje joj na televizor.)

MAMA: Što mašeš, ti mali? Što je tebi?

MAX: Crtić, mama.

MAMA: Joj, oprosti. Uvijek zaboravim kad je taj crtić.

MAX: Mamaaa, ja nikada ne mogu gledati crtici. Prvo braco pušta glazbu, onda priča s curom, onda ti zujiš s tim...

MAMA: S kim braco priča?

MAX: S curom. S onom debelom Sofijom.

BRACO VALTER: Laže mama, šmrkljavac mali. Ja pišem zadaću iz engleskog.

MAX: Ti si šmrkljavac, konju jedan.

BRACO VALTER: Ti si šmrkljavac balavi!

MAX: A ti si sova!

MAMA: A zašto baš sova? Kako si se nje sjetio?

MAX: Zato, mama, što braco voli ptičice.

(Valter ga pogleda, ali šuti.)

MAMA: Ja vas ništa ne razumijem. Prvašiću moj, kako je danas bilo u školi?

MAX: Dosadno. Učiteljica nas je pitala što ćemo biti kad budemo veliki.

MAMA: I, što si ti odgovorio?

MAX: Ja ću biti novinar.

MAMA: A znaš li ti uopće što novinar radi?

MAX: Znam, nosi novine.

MAMA: *(smijeh)* Ma ne. To radi poštari. Novinar piše novine.

MAX: A onda ću biti poštari, hoću nositi novine.

MAMA: Ljubavi, budi što god želiš.

MAX: Mama, jel znaš zašto krava ne može trčati?

MAMA: Ne znam, zašto?

MAX: Da ne bi prolila mljeko.

MAMA: (*smijeh*) A Valter, kako je tebi bilo u školi?

BRACO VALTER: A Dobro, kao i svaki dan. I danas smo opet išli reciklirati. To mi je tako dosadno.

MAMA: A što ti nije biologija najdraži predmet?

BRACO VALTER: Je, ali ne volim to recikliranje. Moraš misliti što ide u koju kantu. Recimo, u sivu kantu za staklo ne smiješ baciti žarulje ili ogledalo, 'ko će to sve pamtitи?

MAMA: A u koju kantu idu kore od krumpira i ljske jaja?

BRACO VALTER: A u smeđu, ali mi se ne da misliti.

MAMA: Ma daj, to se brzo nauči, a time radimo veliku korist za planet na kojem živimo. Max, na kojem planetu živimo?

MAX: Na Marsu.

MAMA: Molim?

MAX: Ma zezam te, mama. Na Zemlji, to ti je prelagano pitanje.

MAMA: Valter, je li nastavnica ispravila testove iz engleskog?

BRACO VALTER: Ovaj, nije. (*pauza*) E mama, znaš kak' sam ti pričao da je ove godine nama u razred došao onaj dečko iz Italije, Sergio. E, on ti engleski nema pojma. Svaki put ga nastavnica samo pita: „What is your name?” On ustane i kaže: „Sergio.” I tako svaki put. (*smijeh*) I danas je pod odmorom ostao otvoren prozor, uđe nastavnica, pogleda prema njemu i kaže: „Close the window.” A on ustane i kaže: „Sergio.” (*smijeh*)

MAMA: O, Bože. Pa daj, pomozite dečku, vidiš da se baš ne snalazi. A nije mi jasno kako nastavnica još nije ispravila te testove, pa to ste pisali prošli tjedan...

BRACO VALTER: Nemam pojma.

*(Zvono na vratima. Mama odlazi otvoriti. U sobu ulazi Viktor, Valterov prijatelj iz razreda i susjed.)
(Max slaže lego kocke.)*

MAMA: Izvoli, Viktore. Valter, došao ti je Viktor.

VIKTOR: Susjeda, moram Vam se pohvaliti. Danas sam dobio pet iz engleskog.

MAMA: Molim, dobili ste ocjene testa iz engleskog?

VIKTOR: Da. Petica k'o kuća.

MAMA: Valter, koliko si ti dobio?

(Valter šuti.)

VIKTOR: Dvojkicu. Čak je i onaj Talijan Sergio dobio trojku.

MAMA: Valter, o ovom ćemo razgovarati.

(Mama odlazi.)

VIKTOR: Zašto ti imaš tako glupo ime? Valter?

BRACO VALTER: A zašto se tvoja mama udala za tvog tatu?

VIKTOR: Zato što mama tada nije imala kapu za razmišljanje na glavi. *(smijeh)* Ne, ozbiljno, zašto imaš tako glupo ime? Što, dobio si ime po cigaretama?

BRACO VALTER: Ne, po djedu.

VIKTOR: Dobrooo, samo pitam. Što se odmah ljutiš?

BRACO VALTER: Ne ljutim se. Jesi ti ponio igricu?

VIKTOR: Normalno da sam ponio.

BRACO VALTER: Čekaj, moram pitati staru jel možemo igrati.

VIKTOR: Moraš pitati staru možemo li igrati plejku? Nevjerojatno, ti za sve moraš pitati mamicu.

(Braco Valter odlazi.)

(Viktor gleda Maxa, a Max gleda Viktora. Tišina.)

(Braco Valter se vraća.)

VIKTOR: I?

BRACO VALTER: Ne smijemo.

VIKTOR: Zašto?

BRACO VALTER: Zbog engleskog. Kad ti sve moraš govoriti.

VIKTOR: Sad sam ja kriv jer si ti smotan i ne znaš engleski.

BRACO VALTER: Nisam rekao da si kriv, samo...

VIKTOR: Ma, daj igricu, idem ja to sam domaigrati i još ne moram pitati mamicu smijem li. Ajde bok.
Vidimo se u školi.

BRACO VALTER: Ajde bok.

(Viktor odlazi.)

MAX: Braco, zašto Viktor tebe uvijek vrijeđa?

BRACO VALTER: Ne vrijeđa, on tako priča.

MAX: Ne sviđa mi se taj Viktor. Zločest je i stalno se nešto ljuti.

BRACO VALTER: A što ti znaš? Ti još ideš u prvi razred.

MAX: Prvi razred, a ono drvene klupe.

BRACO VALTER: Molim, što lupetaš ti?

MAX: Braco, to ti je vic. Jutros ga je učiteljica ispričala. Došao Mujo u prvi razred...

BRACO VALTER: Ma daj, baš me briga za viceve koje priča tvoja učiteljica.

MAX: Braco, ja mislim da Viktor ima brkove.

BRACO VALTER: *(smijeh)* To i ja mislim.

MAX: Ima ispod nosa onako malo crno. Mogu te nešto pitati?

BRACO VALTER: Pitaj.

MAX: Kako si ti znao da ti se Sofija sviđa?

BRACO VALTER: Ne sviđa mi se ona.

MAX: Sviđa ti se. Braco, ja sam špijun.

BRACO VALTER: Jel ti znaš da je nepristojno prisluškivati tuđe razgovore?

MAX: Nisam ja prisluškivao. Ti glasno pričaš, a ja dobro čujem.

BRACO VALTER: To se ne radi.

MAX: Braco, kako si znao da ti se sviđa?

BRACO VALTER: Kad bih ju vidio u školi i kad bismo razgovarali, bio sam sretan. A i srce mi je onako, malo nekako...

MAX: Ti si se zaljubio.

BRACO VALTER: Ne lupetaj, a zar se tebi sviđa netko iz razreda?

MAX: Mislim da mi se sviđa Suzana i malo Nikolina, ali moram razmisiliti o svom ljubavnom statusu.

BRACO VALTER: (*smijeh*) Dooobro. Idem si napraviti sendvič. Hoćeš i ti?

MAX: Daaaa. Molim te, s puno kečapa, majoneze i paprike.

BRACO VALTER: Pa što ja i pitam, ti si uvijek gladan.

MAX: I malo krastavaca. (*kratka tišina*) Bracoooo, i sok!

BRACO VALTER: (*izvana*) Dobrooo.

(Braco Valter odlazi, ali mu mobitel, koji ostaje na stolu, zvoni. Max se javlja.)

MAX: Halo, ptičice, volim te puno, puno. Ti si moja mala sova. Kako tko je? Pa ja sam, tvoj dečko Valter.

(Vraća se Valter.)

BRACO VALTER: Max, konju jedan. (*Otima mu mobitel.*)

MAX: Oprosti, braco.

BRACO VALTER: Ej, ptičice, ma ovaj šmrkljavac od mog brata. Ne, ne, nisam mu ja ništa govorio o tebi...

(Braco Valter odlazi. Max ostaje sam.)

SCENA 2.

(Trepere lampe, pale se i gase. Televizor treperi. Čujemo zvukove pucketanja i šumove, kao kad se traži radio stanica. Lagana eksplozija i dim. Na sceni vidimo Osobu iz budućnosti.)

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Bok.

(Max uplašeno gleda.)

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Bojiš se? To je u redu, svi se boje nepoznatog.

MAX: Tko si ti?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Ključno pitanje nije tko sam, nego odakle sam. Koja je ovo godina?

MAX: 2022.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Krasno. Vratilo me u prošlost. Ja živim u 2051. godini.

MAX: Ja sam Max.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Ja sam M.H.14F. A vi još imate imena, već sam zaboravio kako je to bilo. Koliko imaš godina?

MAX: Ne znam točno, to se stalno mijenja. Mislim da imam sedam.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: *(smijeh)* Ovo ću zapamtiti.

MAX: Kako je tamo?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Gdje?

MAX: U budućnosti.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Loše, stalno su ratovi. Zrak i voda su zagađeni. Tamo se više nitko ni s kim ne druži. Djeca ne idu u školu, uče od kuće, a predavanja im drže programi. Ne postoje trgovine, sve se kupuje preko interneta, a kupljeno dostavljaju robotske letjelice. Nekad prođu mjeseci da nikoga od ljudi ne vidiš.

MAX : A nemaš susjede?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Imam, oni su kreteni. Osvetio sam se ja njima.

MAX: Što su ti napravili?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Sebični su i pokvareni. Ne želim razgovarati o njima.

MAX: A jel ima tamo letećih auta i motora?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Ima, ali nemaju vozača.

MAX: A tko ih onda vozi?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Nitko. Kompjuter upravlja, a oni samo prevoze ljudе. Je li ovo čaša vode?

MAX: Da.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Smijem?

MAX: Ali to ti je voda, hoćeš soka?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Ne, ne, baš želim vode. Mmm, kako je fina.

MAX: Tebi je voda fina? Nisi ti baš dobro.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: U budućnosti ne možeš piti vodu.

MAX: U budućnosti nema vode?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Ima, ali je zagađena. Mi pijemo neke prerađene medicinske napitke, koji sadrže čestice vode. Vi ni ne znate koliko ste sretni što možete piti vodu.

MAX: Meni je bitno da ima soka. Zašto si došao?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Moram nekome pomoći.

MAX : A jel ima...

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI : Moram ići.

(Trepere lampe, pale se i gase. Televizor treperi. Čujemo zvukove pucketanja i šumove, kao kad se traži radio stanica. Lagana eksplozija i dim. Osoba iz budućnosti nestaje. Na sceni ostaje neobičan predmet, izgledom sličan čarobnoj svjetiljci. Max ga uzima i vrti po rukama. U jednom trenutku predmet zasvjetli snopom crvene svjetlosti. Čuje se specifičan zvuk. Max se uplaši i uperi svjetlost prema lampi. Lampa se ugasi. Uperi prema drugoj lampi i ona se ugasi. Isto učini i s televizorom. Polumrak. Odjednom vidimo snop plave svjetlosti, koji se pojavio nakon što je Max okrenuo prekidač na svjetiljci, drugačiji zvuk. Uperi plavu svjetlost prema lampi i ona se upali. Isto učini i s drugom lampom. Zatim opet promijeni na crveno i ugasi lampu, pa na plavo i upali je. Na isti način upali i ugasi televizor. Max sakrije svjetiljku.)

SCENA 3.

(Mama i Max sjede za stolom. Max jede kokice i breskve, a mama ispisuje papire.)

MAMA: Max, jedi i breskve, a ne samo kokice.

MAX: Ma joooj, te su breskve k'o jabuke s tepihom.

MAMA: Onda skini tepih i jedi bez tepiha.

(Max jede.)

MAX: Mama?

MAMA: Samo malo, gledam koji će kućni telefon sutra kupiti.

MAX: Mama, nemoj kupovati kućni telefon.

MAMA: Zašto? Pa stari nam se pokvario.

MAMA: Nemoj, on nema igrice.

MAX: Joj, pa ne kupuju se sve stvari da bi se s njima moglo igrati.

(kratka tišina)

MAX: Mama, jesи ti ikad upoznala nekoga iz budućnosti?

MAMA: Nisam. Jesi ti?

(kratka tišina)

MAMA: Max?

MAX: Nisam ni ja.

(Ulaze braco Valter i Viktor.)

BRACO VALTER: Mama, smijemo li ja i Viktor malo igrati PlayStation?

MAMA: Kaže se Viktor i ja.

BRACO VALTER: Ma znam, u brzini sam bio. Onda, smijemo li?

MAMA: Smijete.

BRACO VALTER: Toooo.

MAX: Mama, ali meni je uskoro crtić.

(Braco Valter i Viktor igraju PlayStation.)

MAMA: Valter, kad Maxu bude crtić, napravit ćete pauzu.

BRACO VALTER: Doooobro.

MAX: Mama, hoćeš čuti vic koji nam je danas ispričala učiteljica?

MAMA: A ta vaša učiteljica baš voli pričati viceve. Ajde, da čujem.

MAX: Hodaju ulicom Mozak i Baš Te Briga. I Mozga potjera kakati i on ode u šumu kakati. Baš Te Briga ga čeka i zaustavi ga policajac i kaže: „Kako se zovete?” „Baš Te Briga.” „Kako se zovete?” „Baš Te Briga.” „A gdje ti je mozak, čovječe?” „Eno ga, kaka u šumi.”

MAMA: Dobro je, Max. Sad me malo pusti da ovo završim.

(Braco Valter i Viktor igraju PlayStation.)

VIKTOR: Ajde, ajde. Ma ne možeš to promašiti.

BRACO VALTER: A ne možeš ni ti uvijek imati sreće.

VIKTOR: Kakva sreća, ovo je znanje. Ti nemaš pojmaigrati. Ja sam doktor za FIFU. Ajmo. I evo ga, evo ga, tooooooo. (*smijeh*) 3:0 za gospdina Viktora, doktora FIFE.

BRACO VALTER: A daaaaj, opet ču izgubiti.

VIKTOR: Pa gubiš svaki put.

BRACO VALTER: Daj šuti.

VIKTOR: Aleee, aleee, sudac sviraj kraj. I evo ga. Kraj.

(*Max prospe kokice.*)

MAMA: Max! Opet?

MAX: Oprosti, mama.

VIKTOR: Čekaj, tvoj brat stvarno zajedno jede kokice i breskve?

BRACO VALTER: Da, on to voli.

VIKTOR: Mali je kompletan luđak.

BRACO VALTER: Ajmo još jednu utakmicu?

MAMA: Ma, ovo se ne može skupiti. Moram po usisivač.

(*Mama odlazi.*)

VIKTOR: E sad kad ti je stara otisla. Bio sam danas s Majom u kinu.

BRACO VALTER: S onom Majom?

VIKTOR: Da, da, ona zgodna iz B razreda.

BRACO VALTER: Too, gol. 1:0.

VIKTOR: Sreća.

MAX: Dečki, meni će sad crtiti.

BRACO VALTER: Daj šuti, mali. I, Maja?

(*Max odlazi po čarobnu svjetiljku.*)

VIKTOR: Ljubili smo se u kinu.

BRACO VALTER: Onak, zapravo?

VIKTOR: A nego kako.

BRACO VALTER: Bio sam i ja jučer sa Sofijom.

VIKTOR: Aaa, s debelom. A gdje si bio, u pekari?

BRACO VALTER: Ne.

VIKTOR: A gdje ste bili?

BRACO VALTER: Išli smo kod Vinceka na sladoled.

VIKTOR: Znao sam, znao. Ta samo da joj je nešto žderati.

BRACO VALTER: Ajde, prestani.

(Max čarobnu svjetiljku, iz koje izlazi snop crvene svjetlosti i specifičan zvuk, uperi prema playstationu. PlayStation prestaje raditi.)

VIKTOR: Ti prestani i ovaj PlayStation ne radi.

BRACO VALTER: Kako ne radi?

VIKTOR: Idem ja. Nećeš ti meni govorit da prestanem.

BRACO VALTER: Oprosti, pa nisam mislio...

(Viktor i braco Valter odlaze.)

(Max ostaje sam, sjeda na dvosjed, smije se, uključuje crtić i gleda crtić.)

(Mama se vraća s uključenim usisivačem. Max ispod deke vadi čarobnu svjetiljku i snop crvene svjetlosti uperi prema usisivaču. Specifičan zvuk. Usisivač prestaje raditi.)

MAMA: Ma ne, ne sada.

(Mama odlazi.)

(Max gleda crtić.)

(Vraća se braco Valter i priča na mobitel.)

BRACO VALTER: Ej, ptičice moja, baš sam mislio na tebe...

(Max ispod deke vadi čarobnu svjetiljku i snop crvene svjetlosti uz specifičan zvuk uperi prema mobitelu brace Valtera. Mobitel prestaje raditi. Max svjetiljku skriva ispod deke.)

BRACO VALTER: Halo? Jesi li tu, ptičice? Idem u kuhinju, ondje je bolji signal. Halo?

(Max se smije i gleda crtić. Crtić završava. Zvuk odjavne špice.)

(Vraća se mama s metlom. Skuplja kokice.)

MAX: Mama, što imamo za večeru?

MAMA: Pa maloprije si jeo kokice i breskve.

MAX: Da, ali još sam gladan. Što ima za jesti?

MAMA: 'Ko se što snađe.

MAX: Mama, pa to još nismo nikad jeli.

MAMA: To i nije jelo, to znači da će si svatko sam napraviti za jesti. Tamo vam je hladnjak, ako još radi, i ajmo, hop, hop. Ja moram ovo završiti...

MAX: Mama, ali ja si ne znam napraviti jelo, ja sam još mali.

MAMA: Oho, a kad hoćeš ostati budan do kasno u noć, onda nisi mali? Gledaj što ti radi brat, pa kopiraj.

(Max stoji i gleda u mamu.)

MAMA: Ajmo Max, nešto sam ti rekla.

MAX: Mama, tebi bi na vrata mogla pokucati socijalna služba.

MAMA: Max, odakle ti to? Gdje si to čuo?

MAX: U razredu. Toni uvijek učiteljici govori da će joj doći socijalna služba, a Toni je pametan.

MAMA: A zašto je pametan?

MAX: Zato što ima novaca. Jučer su na televiziji rekli da pametni i visokoobrazovani ljudi imaju više novca.

MAMA: A ti vjeruješ svemu što kažu na televiziji? Gledaj Max, ako netko ima novca, ne mora značiti da je pametan. Možda je marljiv i puno je radio ili je te novce dobio.

MAX: Mama, što znači kad ti pukne vodenjak?

MAMA: *(smijeh)* Što si i to čuo na televiziji?

MAX: Braco je vodenjak u horoskopu. Jel to znači da je on puko?

BRACO VALTER: Ti si puko!

MAX: A ti si sova, idi si zovi svoju debelu pticu Sofiju.

BRACO VALTER: E sad ćeš ti vidjeti 'ko je debel!

MAX: Mama, mama!

MAMA: Dečki, dosta! Mir, mir! Pa dokle više? Svaki dan isto.

MAX: Mama, moram ti nešto priznati. Danas sam dobio minus iz vjeronauka.

MAMA: Zašto?

MAX: Vjeroučiteljica me pitala 'ko ide u pakao. Ja sam rekao mrtvi ljudi.

MAMA: I zato si dobio minus?

MAX: Ne. Onda me pitala 'ko ide u čistilište?

MAMA: I?

MAX: Pa prljavi auti i motori.

MAMA: Joj, Max. A za raj nije pitala?

MAX: Je. Rekao sam da je tamo tata.

(Tišina.)

MAMA: Ajde, napravit ću vam ja večeru. Imate li neku želju?

MAX I BRACO VALTER: Palačinke!

MAMA: Znala sam.

MAX: I soka, soka!

BRACO VALTER: Daj, mama, ja ću ti pomoći. A jel bi mogli u smjesu naribati koricu limuna? Viktorova mama...

(Mama i braco Valter odlaze. Max ostaje sam.)

SCENA 4.

(Max gleda televizor. Trepere lampe, pale se i gase. Televizor treperi. Čujemo zvukove pucketanja i šumove, kao kad se traži radio stanica. Lagana eksplozija i dim. Na sceni vidimo Osobu iz budućnosti.)

MAX: Opet ti?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI : Opet ja. Max, kako si?

MAX : Zašto ti dolaziš?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI : Rekao sam ti, moram nekome pomoći.

MAX : Kome? Jel muško ili žensko?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI : Ne mogu ti to reći.

MAX : Zašto?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Jesam li ga tu ostavio?

MAX: Koga?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Jesam li ga tu ostavio? ATAKAR200?

MAX: Ne razumijem.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: ATAKAR200. Uređaj ove veličine (*pokazuje rukama*) koji daje crvenu i plavu svjetlost te čudan zvuk. Jesi li ga video?

MAX: Nisam.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Sigurno ga nisi video?

MAX: Ne.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Moram ga pronaći. Bio sam ljut na susjede i isključio im struju. Sada će susjed dobiti otkaz jer bez struje ne može raditi.

(Max se dvoumi oko toga vratiti svjetiljku Osobi iz budućnosti ili ne.)

MAX: I bez tog uređaja im ne možeš pomoći?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Struja se bez uređaja ne može uključiti.

MAX: A zašto ih ti ne pozoveš kod sebe?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Bravo, to je dobra ideja, kod mene ima struje.

MAX: Mogu te nešto pitati?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Možeš, samo brzo. Moram ići.

MAX: Kako si se ti vratio u prošlost? Jel bi se ja mogao vratiti u moju prošlost?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Uff, teško pitanje... a zašto bi ti išao u prošlost?

MAX: Da vidim tatu.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Oprosti, moram ići.

MAX: Hoćeš opet doći?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Ne znam.

(Trepere lampe, pale se i gase. Televizor treperi. Čujemo zvukove pucketanja i šumove, kao kad se traži radio stanica. Lagana eksplozija i dim. Osoba iz budućnosti nestaje.)

SCENA 5.

(Max gleda crtić. Ulazi braco Valter i priča na mobitel.)

BRACO VALTER: Ej, ptičice moja. Ma stara mi je u kuhinji, reci ti meni ptičice jesи li ti bila...

(Max ispod deke vadi čarobnu svjetiljku i snop crvene svjetlosti uperi prema mobitelu brace Valtera. Specifičan zvuk. Mobitel prestaje raditi. Max svjetiljku skriva ispod deke.)

BRACO VALTER: Halo? Halo? Ptičice, jesи li tu? Halo? Glupi mobitel.

(Braco Valter odlazi. Max se smije i nastavlja gledati crtić.)

(Ulazi mama s uključenim sušilom u ruci i pravi si frizuru. Max ispod deke vadi čarobnu svjetiljku i snop crvene svjetlosti uperi prema sušili za kosu. Specifičan zvuk. Sušilo prestaje raditi. Max svjetiljku skriva ispod deke.)

MAMA: Ne mogu vjerovati.

(Mama odlazi. Max još malo gleda crtić. Crtić završava, Max skriva čarobnu svjetiljku ispod dvosjeda. Mama se vraća.)

MAMA: Ja ne znam što je s električnim stvarima u ovoj kući. Malo-malo nešto prestane raditi.

MAX: Mama, jel znaš koji je jedini svetac sa šest nogu?

MAMA: (pauza) Joj, ne znam. Koji, Max?

MAX: Sveta tri kralja.

MAMA: Jesi li to čuo od učiteljice?

MAX: Ne. Taj nam je vic ispričala vjeroučiteljica.

MAMA: Na toj tvojoj školi svi pričaju viceve.

MAX: Ne pričaju svi.

MAMA: Dobro, tko ne priča?

MAX: Ravnatelj, jer ne može.

MAMA: Zašto?

MAX: Mama, pa on ti nema jezik.

MAMA: *(ozbiljno)* Stvarno?

MAX: *(smijeh)* A jesam te prevario. To ti je isto vic.

MAMA: O, Bože. Tko ti je ispričao takav vic?

MAX: Nitko. To sam ja izmislio.

MAMA: Krasno.

(Vraća se braco Valter.)

MAMA: Dečki, ja u petak radim cijeli dan, pa će vas čuvati deda.

MAX: A zašto ne baka?

MAMA: Baka ide sa Strankom umirovljenika na Plitvice.

MAX: A kud deda, pa on samo spava.

BRACO VALTER: Mama, pa više mi čuvamo njega, nego on nas.

MAMA: Valter, jesи li napisao zadaču iz hrvatskog?

BRACO VALTER: Čekam Viktora. Moramo zajedno napraviti referat za biologiju.

MAMA: Dok ga čekaš, piši hrvatski.

BRACO VALTER: Dooobro.

MAX: Mama, zašto se pauci ne zapetljaju u svoje mreže?

MAMA: A valjda dobro poznaju mrežu kad ju naprave.

MAX: A kako pauk digne auto? Jučer je susjed Vinko vikao da mu je pauk dignuo auto.

MAMA: Ma jedan poseban kamion koji diže automobile ima nadimak "pauk".

MAX: A 'ko mu je dao taj nadimak?

MAMA: Ljudi, malo sliči na pauka.

BRACO VALTER: A jel znate da u šumama srednje Amerike živi pauk vegetarijanac, a ime je dobio po panteri iz „Knjige o džungli“?

MAMA: Nisam to znala, zanimljivo.

BRACO VALTER: A u nekoj državi u Aziji jedu pržene pauke.

MAMA: Aaaaa, fuuuuj.

MAX: A jel i istina da pauk ubija komarce?

MAMA: To je istina.

MAX: Onda ja navijam za pauke, komarci su mi neprijatelj broj jedan.

BRACO VALTER: Mama, može li mala pomoć oko hrvatskog?

MAMA: Da čujem.

BRACO VALTER: Kupujem, kupuješ, kupuje, kupujemo, kupujete, kupuju... Koje je to vrijeme?

MAMA: Prezent?

BRACO VALTER: Ne, nego vrijeme rasprodaje. (*smijeh*)

MAMA: Krasno, sad su se počeli pričati vicevi i u tvom razredu.

(Zvono na vratima.)

MAMA: To je Viktor. Valter, idi mu otvorи.

MAX: Mama, jel istina da neki ženski pauci pojedu muške pauke?

MAMA: Da, to je istina.

MAX: A zašto one to rade? Jel one njih ne vole?

MAMA: E, to ćeš morati sutra pitati učiteljicu.

(Ulaze braco Valter i Viktor.)

MAMA: Dečki, sjednite tamo za stol i radite, a ja vam idem napraviti kokice.

MAX: Mama, i ja bih kokice.

MAMA: Naravno, maleni.

(Mama odlazi.)

MAX: Dečki, jel možete pogledati nešto na internetu?

BRACO VALTER: Pa zar ne vidiš da sad radimo referat?

MAX: A samo jednu stvar. Braco, molim te.

BRACO VALTER: Dobro, ali brzo. Što?

MAX: ATAKAR200.

BRACO VALTER: Što?

MAX: Braco, samo to upiši da vidimo što će pokazati.

BRACO VALTER: To ne postoji.

MAX: Kako ne postoji?

BRACO VALTER: Ne postoji. Evo piše: vaša pretraga -atakar200- ne odgovara niti jednom dokumentu.

MAX: Dobro.

BRACO VALTER: Max, a što je to?

VIKTOR: Ma daj ga pusti, sigurno nešto iz crtića.

BRACO VALTER: Što nam je sljedeće?

VIKTOR: Uzrok selidbe.

MAX: A o čemu vam je referat?

VIKTOR: O pticama.

MAX: E, o tome braco puno zna, tu ste sigurni.

VIKTOR: O čemu on?

BRACO VALTER: Sigurno isto nešto iz crtića.

(Dolazi mama.)

MAMA: Dečki, evo kokica.

VIKTOR: Hvala.

BRACO VALTER: Hvala, mama.

(Mama daje kokice Valteru, Viktoru i Maxu te odlazi.)

BRACO VALTER: Dakle, uzrok selidbe.

VIKTOR: To je bar lako. Zbog hladnoće.

BRACO VALTER: A što nije zbog hrane?

VIKTOR: Nastavnik Nekić govorio je kako hladnoća dolazi na sjevernu polutku i onda...

BRACO VALTER: U udžbeniku piše kako ptice zbog...

VIKTOR: Treba slušati nastavnika, pusti ti što piše u udžbeniku.

BRACO VALTER: Nisam siguran. Mislim da se ptice sele zbog hrane.

MAX: Tvoja ptičica Sofija sigurno se seli zbog hrane.

VIKTOR: Što?

BRACO VALTER: Ma ništa. Opet neki crtić.

VIKTOR: Čekaj, on zna za debelu Sofiju.

BRACO VALTER: Nije ona debela.

VIKTOR: A ne nije, k'o tenk je.

BRACO VALTER: Glup si.

VIKTOR: Znaš što? Samo netko tko ima tako glupo ime, kao što je ime Valter, može biti s njom.

(Max se zaleti i istrese zdjelu kokica na Viktora. Baš tada dolazi mama i vidi to.)

MAMA: Max, što si to napravio?

MAX: *(Viktoru)* Ti si zločest.

MAMA: Max!

MAX: Ti si jedan neodgojeni glupan!

MAMA: Max, dosta, dosta. Viktore, oprosti.

(Viktor odlazi.)

MAMA: Što je tebi? Jesi li normalan?

MAX: Mama, on je bio zločest prema braci.

MAMA: Valter, što ti je Viktor napravio?

BRACO VALTER: Ništa mi nije napravio, bio je ok.

MAX : Ali, mama...

MAMA: Max, u kazni si. Tjedan dana nema crtića i playstationa.

MAX: Mene nitko ne razumije, da je bar tata još živ...

MAMA : Max, razumijemo te, ali se i zna kako se ponašamo kad nam dođu gosti.

MAX : Ma razumijete, svi samo govorite da me razumijete, ali ja nisam...

MAMA: Dosta. Kraj rasprave.

MAX: (za sebe) E sad ćete vidjeti.

SCENA 6.

(Max sam trči po pozornici i čarobnom svjetiljkom pali i gasi lampe i televizor. Zvukovi svjetiljke i šumova, sušila, usisivača, televizora koji se naizmjenično pale i gase i tako čine zvuk raspada. Rasvjeta treperi. Lampe se stalno pale i gase. Ovo traje oko 45 sekundi. Sve se gasi. Tišina. Polumrak. Ulaze mama i braco Valter s baterijama koje svijetle. Odjeveni su u jakne. Max sjedi na dvosjedu.)

BRACO VALTER: Auuu. (*udari se*)

MAMA: Pazi, Valter.

BRACO VALTER: Ništa ne vidim, ovdje je baš hladno.

MAMA: Trebao si uzeti deblju jaknu.

BRACO VALTER: Rekao sam ti da ove baterije preslabo svijetle.

MAMA: Imali su samo te.

BRACO VALTER: Jače svijetli mobitel.

MAMA: A ti onda svijetli mobitelom.

BRACO VALTER: Pa i bih, da ga imam kako napuniti.

MAMA: Max, jesli li tu?

BRACO VALTER: Mama, kad dolazi onaj drugi električar?

MAMA: Ne znam, rekao je da će pokušati danas. Max, zašto sjediš tu u mraku? (**Pruža mu bateriju i jaknu.**) Obuci ovo.

BRACO VALTER: A prvi majstor nije ništa popravio?

MAMA: Nije. Rekao je da je jako čudno. Činilo mu se sve normalno i ne razumije zašto nema struje.

BRACO VALTER: A grijanja?

MAMA: Grijanja nema jer je i ono na struju.

BRACO VALTER: Nema ni interneta, kako će se javiti prijateljima? Još će misliti da se ljutim na njih. Život bez struje nema smisla.

MAMA: Ne pričaj gluposti, do prije 150 godina ljudi su živjeli bez struje.

BRACO VALTER: Ja bih tom Tesli dao sve nagrade. Mama, a što imamo za jesti? Gladan sam kao vuk.

MAMA: Ima onih banana u kuhinji.

BRACO VALTER: Neću.

MAMA: Što, nećeš? Sad si rekao da si gladan kao vuk.

BRACO VALTER: A jesи ti kad vidjela vuka da jede banane? Neko meso mi treba, meso.

MAMA: Valter, sve sam iz hladnjaka odnijela susjedima da se ne pokvari. Ima tog voća u kuhinji.

BRACO VALTER: I nema baš nimalo mesa?

MAMA: Joj, ima još malo one kobasice od bake, donesi to.

BRACO VALTER: Idem.

MAMA: Donesi dasku i nož!

(Braco Valter odlazi i brzo se

vraća.)

MAMA: Max, a što je tebi?

MAX: Ništa.

MAMA: Jesi li ti nešto ljut?

MAX : Ne.

BRACO VALTER: Evo.

MAMA: Ne vidim dobro. Valter, daj mi posvijetli s ove strane.

BRACO VALTER: Kad su baterije iz kamenog doba. Jel sad bolje?

MAMA: Nije. Probaj s druge strane.

BRACO VALTER: Kažem ti ja, da imamo svijeću bilo bi bolje.

MAMA: Valter, prestani filozofirati i daj više.... Aaaaaa!

BRACO VALTER: Što je bilo?

MAMA: Porezala sam se.

(Mama se poreže na nož. Ruku umotaju u crvenu krpu, punu krvi.)

BRACO VALTER: Jako curi, jako curi!

MAMA: Aaaaa, i boli.

BRACO VALTER: Mislim da ćeš morati doktoru.

MAMA: Moram na hitnu. Valter, trči gore Viktorovoj mami da me vozi.

(Braco Valter odlazi.)

MAX: Idem i ja s vama.

MAMA: Max, ostani tu. Sad će se i Viktor vratiti.

MAX: Mama, oprosti. Ja sam kriv.

MAMA: Nisi ti kriv što nema struje.

MAX: Mama, ja sam kriv.

MAMA: Čekaj tu brata, moram ići.

(Mama odlazi.)

SCENA 7.

(Trepere lampe, pale se i gase. Televizor treperi. Čujemo zvukove pucketanja i šumove, kao kad se traži radio stanica. Lagana eksplozija i dim. Na sceni vidimo Osobu iz budućnosti.)

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Bok.

(Max šuti.)

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Jesi li dobro?

MAX: Tužan sam. Povrijedio sam ljude koje volim.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Ne brini, sve se može popraviti.

MAX: Kako?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Znaš kako sam bio zabrinut za susjede jer sam im isključio struju. Stalno sam mislio da ću se iskupiti ako im vratim struju, a onda sam pronašao nešto bolje.

MAX: Što?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Ljubav. Shvatio sam da ljubav sve mijenja. Ti si mi rekao da ih pozovem kod sebe i oni su došli. Upoznao sam ih bolje i sada imam predivne susjede, ali i prijatelje.

MAX: Oni su još bez struje?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Nisu. Provukli smo jedan kabel iz moje kuće u njihovu i sada oni u svojoj kući imaju moju struju.

MAX: Pa to je super.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Max, samo budi dobar prema ljudima koje voliš i bit ćeš sretan.

MAX : Ja bih da je tata živ.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI : Nekada u životu nije sve onako kako mi želimo, ali moramo ići dalje. Max, tebe svi vole...mama, brat, dida, baka, prijatelji...a i tata bi volio da si sretan.

(Max ga pogleda. Tišina)

MAX: Hoćeš čašu vode?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Za vodu sam uvijek.

MAX: Znaš, kad si zadnji put bio tu i pitao me jesam li video...

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Znao sam tada da je uređaj kod tebe.

MAX : Kako si znao?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI : Max, pa ja sam iz budućnosti.

(Max predaje čarobnu svjetiljku.)

MAX: Evo, izvoli. Zašto mi nisi rekao da znaš da je kod mene?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Jer bi mi ti onda vratio uređaj i ne bi naučio lekciju.

MAX: Ne razumijem.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Jednog dana će ti biti jasno.

MAX: Zašto ne ostaneš s nama ovdje?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Ne mogu, ja pripadam budućnosti.

MAX: A možda...

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Hvala ti, Max.

MAX: Za što?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Jer si mi rekao da susjede pozovem kod sebe.

(Osoba iz budućnosti uperi snop plave svjetlosti iz čarobne svjetiljke. Specifičan zvuk. Upale se lampe i televizor.)

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Hoćeš da ti otkrijem malu tajnu?

MAX: Da.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Valter je danas dobio pet iz engleskog.

MAX: Nemoguće.

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Moguće. Pohvalit će se mami večeras prije crtića.

MAX: Kako ti to znaš?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Zato što sam ja iz budućnosti, idem.

MAX: Jooooj, da. To stalno zaboravljam. Jel se ja sviđam Suzani iz mog razreda?

OSOBA IZ BUDUĆNOSTI: Sam ćeš saznati. Bok.

(Trepere lampe, pale se i gase. Televizor treperi. Čujemo zvukove pucketanja i šumove, kao kad se traži radio stanica. Lagana eksplozija i dim. Osoba iz budućnosti nestaje. Lampe i televizor su upaljeni.)

SCENA 8.

(Ulaze mama i braco Valter.)

MAMA: Max, otkud struja?

BRACO VALTER: Toooo, imamo struju. *(smijeh)*

MAX: Ne znam, odjednom se sve upalilo.

MAMA: Pa to je odlično. Moram zvati majstora da ne dolazi.

MAX: Mama, kako je tebi ruka?

MAMA: Pa dobro je, zamotali su je. Hvala ti što se brineš.

MAX: Volim te, mama. *(Zagrli mamu.)*

MAMA: Oooo, pa što će to biti? Max, jesli li napravio neku glupost?

MAX: Nisam, sve je dobro.

MAMA: Kad je tako i kad imamo struju, vrijeme je za palačinke.

MAX I BRACO VALTER: Toooo. Palačinke. Činke, činke, činke...

BRACO VALTER: Gladan sam kao vuk.

MAMA: A vuka koji jede palačinke si video? *(smijeh)*

(Mama odlazi.)

MAX: Braco, mogu ja nekad s tobom igrati PlayStation?

BRACO VALTER: Ma naravno, što i pitaš. Hoćeš sada?

MAX: Da, možeee.

BRACO VALTER: Ti upali, koju ćemo igricu?

MAX: Braco?

BRACO VALTER: Da?

MAX: Jel ti kad misliš o tati?

BRACO VALTER: Mislim.

MAX : I čega se sjetiš?

BRACO VALTER: Sjetim se kako smo nas trojca znali gledati nogomet i jesti kokice... i sjetim se kako me učio matematiku. Tata je bio dobar i smiješan kao ti. Tebe je jako volio.

(kratka tišina)

MAX: Možemo igrati onaj nogomet?

BRACO VALTER: Može, ajde da i ja nekog u FIFI pobijedim.

MAX: Braco, ti ćeš izgubiti.

(Ulazi Viktor.)

VIKTOR: Susjeda, zaboravili ste... Pa vi imate struju?

BRACO VALTER: Maloprije se čudom vratila.

VIKTOR: Auuu, vi igrate. Joj, kako bih sad s vama.

BRACO VALTER: Pa daj, sjedni.

VIKTOR: Ma moram brzo doma, stari me čeka.

MAX: Viktore, oprosti mi za neki dan. Nisam bio dobar prema tebi.

VIKTOR: Oprošteno, hvala ti. Ja dugujem ispriku Valteru...

BRACO VALTER: Ma sve je u redu.

VIKTOR: Nije, ja sam bio ljubomoran na tvoje ime. Kad se kaže Valter, svi odmah znaju na koga se to odnosi i baš nekako fora zvuči, a moje Viktor... Dva su Viktora u našem razredu, onda mi se još jedan bratić zove Viktor...

MAX: Meni je tvoje ime baš dobro.

VIKTOR: Stvarno?

(Ulazi mama s palačinkama.)

MAMA: O, Viktore, ti si došao vidjeti kako sada živimo sa strujom.

VIKTOR: Susjeda, mobitel ste ostavili kod nas, evo. Dragi ljudi, oprostite, ali sada moram ići.

MAMA: Zašto? Pa daj ostani na palačinkama.

VIKTOR: Moram, sutra seka imam rođendan pa tata i ja spremamo iznenađenje.

MAMA: Onda dobro.

VIKTOR: Bok.

MAMA: Bok, Viktore.

BRACO VALTER I MAX: Bok, susjed.

(Viktor odlazi.)

MAX: Mama, meni su palačinke najbolje jelo.

MAMA: E, danas sam u smjesu naribala limunove kore.

BRACO VALTER: Uuuu, a zato su danas tako dobre. Sva sreća na Rimljanim.

MAX: Kakvi Rimljani, braco?

BRACO VALTER: Pa Rimljani su prvi napravili palačinke.

MAMA: Nisam to znala. Dečki, hoćete li soka?

BRACO VALTER: Možeee.

MAX: Ja bih čašu vode.

MAMA: Što je tebi, Max, pa ti nikad ne piješ vodu?

MAX: Nikad ne znaš što se s vodom može dogoditi, želim ju piti dok je još ima.

MAMA: Imaš pravo. Mi ni ne razmišljamo koliko smo bogati. Zamislite svijet u kojem nema vode ili struje.

BRACO VALTER: Ovaj bez struje ne moram zamišljati i zato sam donio odluku da ću reciklirati.

MAMA: Bravo, Valter.

BRACO VALTER: Mama, zbog svega ovog danas, zaboravio sam ti reći da smo dobili ocjene iz engleskog.

MAMA: I? Da čujem?

BRACO VALTER: Peticaaaa.

MAMA: Bravooo.

MAX: Bravo, braco.

MAMA: Max, pa sad će tvoj crtić.

MAX: Ti si se sjetila kad je moj crtić?

MAMA: Da, da, i imam prijedlog da ga nas troje skupa pogledamo. Što kažeš, Valter?

BRACO VALTER: Ma može!

(Braco Valter, mama i Max sjede i gledaju crtić. Čuje se zvuk crtića.)

MAX: Mama, braco, mogu vam ispričati jedan vic koji nam je učiteljica
danasa...

MAMA I BRACO VALTER: NEEEEE!

(Mrak)

KRAJ